

ג. ומפני מה האיש מקבל פיוס [נוח להתרצות] ואין האשה מקבלת פיוס?

והשיב להם — זה האיש, ממקום שנברא, ודומה טבעו לאדמה שהיא רכה. וזו האשה, ממקום שנבראת, ודומה טבעה לבשר ועצם שהם קשים.

ד. מפני מה אשה קולה ערב, ואין איש קולו

ערב?

והשיב להם — זה ממקום שנברא, שהקרקע כשמכים בה אין קולה נשמע. וזו, ממקום שנברא, שכאשר מכים בעצם נשמע קולו. שנאמר שהבעל מקלס את האשה: "כי קולך ערב ומראך נאוה"! ואין האשה חוזרת ומקלסת את האיש בקול ערב (301).

הדרן עלך "המפלת חתיכה"!

לכך שאין קול האיש ערב, והלימוד הוא מכך שלא חוזרת האשה מקלסתו ג"כ בזה. המהרש"א ביאר שהגמרא לא הוצרכה לראיה שקול האשה ערב מקול האיש, שהרי כן היא המציאות הברורה בעולם. ולא הובא הפסוק אלא בכדי לסיים הפרק בדבר טוב.

דקרא, אבל רבנן שלא שינו ההלכה מחמת הטעם חולקים ואוסרים גם בפנויה, וכמותם ההלכה.

301. כן פירשו התוס' שמפסוק זה יש ראייה גם